

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Lukášem Pišvejcem ve věci

žalobce: **A. K.**, státní příslušnost X
v ČR bytem X
zastoupen Mgr. Ing. Martinou Zoubkovou, advokátkou
sídlem Pod Všemi svatými 421/10, 301 00 Plzeň

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2024, č. j. OAM-11065-13/ZR-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí ze dne 22. 11. 2024, č. j. OAM-11065-13/ZR-2024 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž žalovaný zrušil podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR platnost žalobcovy zaměstnanecké karty a podle § 46e odst. 2 téhož zákona žalobci stanovilo lhůtu 60 dnů od

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

právní moci tohoto rozhodnutí k vycestování z území ČR, neboť žalobce byl rozsudkem Okresního soudu Plzeň-jih ze dne 6. 6. 2024, č. j. 16 T 135/2023-93, pravomocně odsouzen za spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, za což mu byl uložen peněžitý trest v celkové výši 12 000 Kč a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 24 měsíců. Žalobce totiž dne 25. 11. 2023 v době od 01:15 hodin do 01:45 hodin v obci Přeštice řídil motorové vozidlo a dechovou zkouškou na přítomnost alkoholu v dechu u něj byla na základě tří měření zjištěna přítomnost zhruba 3 promile alkoholu v dechu

II.

Žaloba

2. Úvodem žalobce shrnul dosavadní průběh správního řízení včetně odůvodnění napadeného rozhodnutí.
3. Dále žalobce uvedl, že v postupu žalovaného lze spatřovat podstatnou vadu, když si dostatečně nezjistil osobní poměry žalobce. Žalobce je totiž na území České republiky vázán také povinnostmi vyplývajícími z úvěrové smlouvy, přičemž pokud by musel Českou republiku opustit, bylo by plnění jeho závazku ohroženo. Žalobce rovněž zdůraznil, že plní veškeré své veřejnoprávní povinnosti řádně, tj. ze své mzdy řádně odvádí daně, pojistné na zdravotní pojištění a sociální zabezpečení. Nedopouští se ani žádné jiné činnosti v podobě nezdravých závazků, zejména nezdravých dluhů, které by svědčily o jakékoli jeho zhýralé povaze. Žije spořádaným životem a ani v oblasti soukromoprávních vztahů se nedopouští žádných jednání, které by byly v rozporu se zákonem, anebo obecně dobrými mravy.
4. Žalobce žalovanému vytкнуł nesprávné interpretaci závěrů usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 13. 3. 2024, sp. zn. 30 A 3/2023 stran povinnosti žalovaného hodnotit dopady rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce ve smyslu čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“). Žalobce argumentuje, že žalovaný pochybil při aplikaci právních norem, když sice aplikoval správní řád a zákon o pobytu cizinců, ale opomněl zcela aplikovat právě výše uvedený čl. 8 Úmluvy. Jelikož celé řízení bylo vedeno jako správní řízení jednoinstanční s možnou nápravou pouze prostřednictvím správní žaloby, nemohl žalobce námitku nepřiměřenosti rozhodnutí ve smyslu dopadu do jeho rodinného a soukromého života vznést dříve ve smyslu jiného opravného prostředku, a proto ji vznáší prostřednictvím této žaloby, čímž naplnil i zásady pro uplatnění shora uvedené námítky stanovené judikaturou NSS.
5. Žalobce tvrdí, že si je vědom skutečnosti, že jím spáchaný přečin byl spáchán pod vlivem návykové látky, avšak svého činu litoval a lituje. To ostatně již bylo uvedeno i v rozsudku Okresního soudu Plzeň-jih, ze dne 6. června 2024, sp. zn. 16 T 135/2023. Žalobce si byl a je vědom svého pochybení a snaží se maximálně tento svůj dluh české společnosti splatit svým počínáním. Například lze zdůraznit, že se žalobce zapojil do dárcovství krevní plazmy, čímž mj. prokazuje, že jeho vztah k návykovým látkám není pozitivní a přečin, kterého se dopustil a za který byl potrestán již pravomocným rozsudkem Okresního soudu Plzeň-jih, byl jeho ojedinělým excesem. Totiž překážkou pro jakékoli darování biologického materiálu je právě ovlivnění návykovou látkou, a to včetně alkoholu.
6. Žalobce svou trestnou činnost nijak nebagatelizuje, uvádí však, že se dopustil přečinu, nikoli zločinu. Žalobce si je vědom možného ohrožení ostatních účastníků provozu na

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

pozemních komunikacích svým požitím návykové látky – alkoholu, nicméně zdůrazňuje, že nezpůsobil žádnou dopravní nehodu ani jinak nepoškodil majetek jiných osob. Žalobce se dopustil přečinu ve smyslu § 14 trestního zákoníku, který je z hlediska typové společenské škodlivosti (závažnosti) sankciován nižší trestní sazbou a nejde jej bez dalšího označit za nejzávažnější jednání z hlediska pravidel provozu na pozemních komunikacích. Tedy přečin je třeba charakterizovat jako méně závažný trestný čin. Nelze ani opomenout, že žalobce v nejbližší době bude žádat o prominutí zbytku trestu za podmínek stanovených trestněprávními předpisy. Žalobce opakovaně zdůraznil, jak svého činu lituje a že jinak žije zcela spořádaným životem. Ostatně nemožnost vykonávat výdělečnou činnost na území České republiky by celou jeho rodinu poznamenala co do finančního, a tedy i sociálního zabezpečení. Životní úroveň, kterou své rodině žalobce zajišťuje prostřednictvím příjmu získaného závislou prací na území ČR, by nebyl schopen výdělkem na území Ukrajiny rodině zajistit. Situace na Ukrajině je totiž i v současné době velice nejistá, vážná a jistota zaměstnání, a tedy i schopnost ekonomického a sociálního zabezpečení rodiny nebo obecně schopnost zajistit si alespoň přiměřenou výživu vlastní prací, je v této zemi zcela minimálně. Důsledkem by pak mohla být hmotná nouze všech rodinných příslušníků žalobce i žalobce samotného. Již nyní je rodina žalobce i přes jeho významnou finanční podporu stěží schopna zajistit si přiměřenou výživu. Výpadkem příjmu žalobce, a tedy i jeho významné finanční podpory jeho rodiny, by došlo k ohrožení sociálně-ekonomického postavení, kdy by jeho rodina byla nejspíše schopna zajistit si pouze tzv. nutnou výživu. Závislost rodiny na současném, příp. i do budoucna vyšším výdělku žalobce je významná, neboť minimálně ze strany rodičů žalobce nemůže přijít žádná finanční podpora, a to s ohledem na jejich zdravotní stav. I toto jsou na výdělku žalobce závislé. Žalobce má dále nezletilého syna, nar. 23. 5. 2021, který je a bude jakožto nezaopatřené dítě závislé na výživě ze strany svých rodičů, tedy především žalobce, kdy tento zajišťuje materiální potřeby dítěte a naopak matka, manželka žalobce, se stará o sociální potřeby dítěte. Tyto materiální potřeby dítěte může žalobce zajistit právě prací na území České republiky, nikoli na území Ukrajiny.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný úvodem shrnul dosavadní průběh správního řízení a obsah napadeného rozhodnutí.
8. Podle žalovaného je žaloba koncipována v určitých částech příliš obecně, neumožňuje tak žalovaného řádnou reakci na ni. Žalovaný zdůraznil, rozhodnutí o zrušení zaměstnanecké karty bylo přímým důsledkem odsouzení žalobce za úmyslný trestný čin, což je zákonný důvod. Pokud se jedná o zkoumání přiměřenosti, pak podle žalovaného platí, že rozhodnutí odpovídá zákonu a bylo vydáno po zohlednění všech relevantních skutečností. Z hlediska tvrzeného porušení práva na rodinný život (čl. 8 Úmluvy) žalovaný uvedl, že žalobce ve správním řízení nenamítal dopady rozhodnutí do této oblasti, ač v rámci správního řízení měl možnost se k věci vyjádřit a případně navrhnout důkazy, tuto námitku tedy nelze brát v potaz, neboť byla poprvé uplatněna až v podané žalobě.
9. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

IV.

Vyjádření účastníků při jednání

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

10. Účastníci setrvali na svých dosavadních tvrzeních.

V.

Posouzení věci soudem

11. V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
12. Žaloba není důvodná.
13. Podle § 46e odst. 1 věta první zákona o pobytu cizinců platí, že *„Ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37.“*
14. Podle § 37 odst. 1 písm. a) téhož zákona platí, že *„ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.“*
15. Pokud se jedná o žalobcovu polemiku vztahující se k odsouzení za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky, pak jím v žalobě uváděné skutečnosti nemohou, a to ani v potenciální rovině, vést k závěru o nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Je zcela mimoběžné, jak je trestný čin spáchaný žalobcem klasifikován z pohledu trestního zákoníku, tj. zda se jedná o přečin či zločin, klíčové z hlediska naplnění hypotézy shora citované normy je *„spáchání úmyslného trestného činu“*, přičemž splnění tohoto předpokladu žalobce nijak nezpochybňuje. Bez významu pro rozhodnutí ve věci jsou i tvrzení žalobce ohledně míry společenské škodlivosti jeho jednání či lítosti žalobce ve vztahu ke spáchanému činu, když se jedná o okolnosti, které musel vzít v potaz trestní soud při úvahách o vině žalobce v rámci trestního řízení, zákon o pobytu cizinců neposkytuje žalovanému prostor se těmito otázkami jakkoliv zabývat. Toliko na okraj soud doplňuje, že argumentace žalovaného stran nebezpečnosti jednání žalobce pro společnost uvedená na straně 2 dole napadeného rozhodnutí je optikou právě uvedeného sice nadbytečná, obsahově se s ní však soud plně ztotožňuje – žalobce se dopustil činu představujícího projev neúcty ke společnosti s potenciálně vážnými následky. Irrelevantní je rovněž údajné vedení řádného života žalobcem po odsouzení, neboť i v tomto případě jde o záležitost, která se zcela míjí důvodem pro zrušení zaměstnanecké karty uvedeným shora.
16. Napadené rozhodnutí v nyní projednávané věci nemohlo způsobit nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života žalobce. Soud odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek ze dne 27. 1. 2021, č. j. 6 Azs 321/2020 – 41), podle něhož posouzení dopadů rozhodnutí na poli cizineckého práva do soukromého a rodinného života cizince vyžaduje po vnitrostátních orgánech Evropský soud pro lidská práva v rámci závazků vyplývajících z čl. 8 Úmluvy za situace, v níž žalobce v tomto směru předestře v rámci správního řízení konkrétní argumentaci stran této otázky. V nyní projednávané věci však žalobce setrval v rámci správního řízení zcela pasivním, ke svým osobním a rodinným poměrům nic neuvedl, byť mu k tomu byl správním orgánem poskytnut prostor v rámci seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, žalovaný tak nemohl pochybit, když se touto otázkou blíže nezabýval.
17. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Odůvodnění neprovedení navržených důkazů

18. Soud neprovedl důkaz žalobcem navrženými listinami, neboť skutkový stav byl v nyní projednávané věci zjištěn žalovaným zcela dostatečně, přičemž navržené důkazy nejsou způsobilé na závěrech žalovaného ani v potenciální rovině cokoliv změnit. Je třeba si uvědomit, že i pokud došlo k provedení žalobcem označených důkazů a byly prokázány skutečnosti, k nimž byly navrženy, tj. že žalobce kupříkladu má soukromoprávní závazky či poskytuje výživu členům své rodiny na Ukrajině, závěr žalovaného o spáchání úmyslného trestného činu žalobcem, který je rozhodný pro zrušení zaměstnanecké karty, by jimi nemohl být nijak zpochybněn. Provedení žalobcem navržených důkazů není rovněž způsobilé zhojit žalobcovu pasivitu stran této otázky v rámci správního řízení.

VII.

Náklady řízení

19. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nežádal jakoukoli jejich náhradu, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Pokud kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Plzeň dne 18. února 2025

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.